

Antje Jackelén: Ärkebiskopens tal till nyvalda kyrkomötet

Talare

Antje Jackelén
Ärkebiskop

Datum

27 november 2017

- 1 Nu är vi samlade till ett nytt kyrkomöte som valts med det högsta valdeltagandet på 83 år. Det är i sig fantastiskt i en tid som sägs vara allt mer sekulariserad!
- 5 Både ni och jag vet att det också sägs att detta höga valdeltagande var en seger för politiken och ett nederlag för kyrkan. Jag är inte säker på att det är så. Nog finns det många – även bland dem som själva inte är aktivt kristna – som bryr sig om det som just kyrkan tillför vårt samhälle och världen. Tänk om det ökade valdeltagandet beror på att människor har sett att 80 % av våra församlingar har
- 10 engagerat sig i flyktingsituationen hösten 2015? Tänk om de 8000 nya ideella medarbetarna som då strömmade till kyrkan alla gick till valurnorna och tog med sig några till? Rapporter från röstköerna säger att det var många yngre som röstade. Och en typisk telefonreplik som hördes i kön var: ”Ah, det tar nog en halv timme innan jag kommer fram... Nej, jag tycker det är viktigt att rösta.
- 15 Kyrkan gör så mycket gott.”

Kyrkan gör så mycket gott! Däri ligger en utmaning till oss alla – att inte ta lätt på ansvaret som anförtrotts oss. För människornas skull. För Guds rikes skull. Och visst gör kyrkan mycket gott. Det är klart vi gör ett och annat självsmål

20 också. Och på sätt och vis är vi bara så starka som vår svagaste lem är.

Men det viktigaste: vi har ett uppdrag, en kallelse som det heter på lutherskt språk. Du sitter här därför att du har blivit invald för en viss nomineringsgrupp. Så är det. Därför att vi vet inget bättre mänskligt styrelseskick än demokratin.

25 Men egentligen sitter du här av ett annat skäl: därför att du är döpt! Det är dopet som är grunden för ditt uppdrag att vara en del i Svenska kyrkans högsta beslutande organ.

Dopet säger dig: du hör ihop med det största, bästa, sannaste och vackraste vi

kan tänka oss, Gud. Du är sedd av Gud. För Jesu Kristi skull är du innesluten i Guds nåd. Och du har ett uppdrag att följa Jesus i din vardag, att försöka vara förebild med just de gåvor som du har fått.

35 Och nu har du på nytt eller för första gången valts till ett speciellt uppdrag i vår kyrka. Det innebär förstås att du deltar i kyrkomötet varje år. Men jag skulle också vilja säga att du i och med valet fått ett uppdrag att be för vår kyrka, för människorna i din egen församling, för ditt stift, din biskop och biskopsmötet, för alla förtroendevalda, alla medarbetare, alla sökare och finnare, alla dem som
40 står på tröskeln till vår kyrka.

Några av dem kommer till tro i vuxen ålder. Vi behöver se dessa medmänniskor, bekräfta dem och bjuda in dem till medlemskap. Det vi har att komma med är sannerligen ingenting att skämmas för: evangeliet, det befriande budskapet om
45 Jesus Kristus. Låt oss inte glömma det, för det är så lätt att vi ofta börjar med att tala om att vi tappar medlemmar, vilket vi ju gör (även om vi har tappat i väsentligt mindre takt än politiska partier och andra organisationer).

Just bakom oss ligger ett år som har påmint oss om reformationen som startade
50 för 500 år sedan. På nytt har vi haft anledning att fundera över vad det innebär att vara en evangelisk-luthersk kyrka, och att vara det i gemenskap med andra lutherska kyrkor i hela världen och i ekumenik med andra kristna kyrkor. Ekot från det gemensamma högtidlighållandet av reformationen i Lund och Malmö för ett år sedan är fortfarande starkt. Där skrevs kyrkohistoria. De fem
55 imperativen som påve Franciskus och dåvarande ordförande i Lutherska världsförbundet biskop Munib Younan undertecknade äger giltighet också för ett kyrkomöte:

Att utgå från det som förenar oss snarare än från det som skiljer oss åt, att vilja
60 förändras genom dialogen med varandra, att på nytt upptäcka kraften i evangeliet om Jesus för vår tid, att söka synlig enhet, att tillsammans vittna om Guds barmhärtighet genom att förkunna och tjäna världen.

Vi får aldrig glömma att kyrkan inte är någon förmånsklubb utan kyrkan är en
65 rörelse med uppdraget att tjäna världen. Den värld som Gud så älskade att Gud sände sin ende Son för att rädda den. Det uppdraget gör många av de påstådda motsättningarna mellan kyrka och politik obsoleta. Evangeliet kallar, ja tvingar, oss till ord och gärningar i och för världen. Och med världen menas då både det

70 lokala och regionala sammanhanget, liksom det nationella och det internationella sammanhanget.

Uppdraget är enormt. Inte ens ett kyrkomöte kan göra allt. Därför måste det prioriteras. Vissa saker kan vi naturligtvis aldrig prioritera bort, varken
75 teologiskt eller rent administrativt. De är helt enkelt en del av våra förpliktelser. Men utöver det behöver vi analysera och prioritera det som är mest angeläget just nu.

Gudstjänsten är alltid i centrum för kyrkan. Det är där vår puls slår. Den nya
80 kyrkohandboken är ingen trollstav som kommer att revolutionera innehåll och omfattning av Svenska kyrkans gudstjänstliv. Men den kan vara ett viktigt redskap för att odla gudstjänstglädje.

Vår diakoni måste förbli vass och stark. Dess former kan komma att behöva
85 utvecklas. Särskilt om den trend fortsätter som visade sig så tydligt i samband med flyktingsituation hösten 2015: att staten behöver civilsamhället - inte som städpatrull som håller rent i välfärdsluckor utan som en partner.

Kyrkostyrelsen har under den gångna mandatperioden tagit beslut som banar
90 vägen för en lärandereform i Svenska kyrkan. Det är hög tid att vi får ett systematiskt och sammanhängande program för lärande och undervisning. Det är närmast en överlevnadsfråga för vår kyrka.

Det görs mycket goda insatser på olika håll, allt i från konfirmation,
95 ledarutbildning, vuxenkatekumenat, alfakurser, pilgrimsarbete mm. Men det som behövs nu är något sammanhängande och systematiskt, ett program som framstår som lika välkänt som konfirmation och lika nödvändigt som simskolan. Att ha kunskap om tro och att kunna navigera på de existentiella
frågornas stora hav kan innebära skillnaden mellan liv och död. Kanske framför
100 allt för tonåringar som i allt för stor utsträckning inte mår bra i vårt annars på många sätt så välmående land. I detta lärande kanske vi också kan överbrygga de generationsgränserna som berövar vårt samhälle så mycket energi! Ett initiativ är inlett och kyrkomötet kommer att ha sin del i den.

105 Jag nämnde nyss viljan att förändras genom dialog med varandra. Därför vill jag till sist lyfta fram den ekumeniska och interreligiösa dialogen. Reformationsjubileet har medvetet utformats ekumeniskt. De impulserna ska vi

vårda och vidareutveckla, nationellt och internationellt. I vårt land är och
110 förblir vårt samarbete i Sveriges kristna råd viktigt. Och där har vi vid det här
laget samlat mycket erfarenhet.

Inte fullt så mycket erfarenhet har vi när det gäller den interreligiösa dialogen.
Samtidigt som den blir allt viktigare på alla nivåer. Sveriges interreligiösa råd
115 som min företrädare Anders Wejryd tog initiativ till har utvecklats. Beroende på
hur det går de närmaste åren kan det komma att bli ett viktigt och nödvändigt
forum i Sverige.

Internationellt sätt ökar medvetenheten om att interreligiös dialog och
120 samarbete är ofrånkomligt om vi ska få till en positiv utveckling i de ödesfrågor
som mänskligheten står inför. Klimatarbetet ropar efter trossamfundens bidrag.
Biskopsbrevet om klimatet som Svenska kyrkans biskopar skrev för drygt tre år
sedan är fortfarande aktuellt och internationellt efterfrågat.

125 Migrationsfrågorna har definitivt flyttat den interreligiösa dialogen från teori till
vardagspraxis. På flera håll världen går populism och religionsfientlighet, särskilt
riktat mot islam, hand i hand. Det finns de som påstår att ett krig mellan kristna
och muslimer är oundvikligt. Jag tror inte någon av oss vill att våra barnbarn ska
gå en sådan framtid till mötes. Det minsta vi kan göra är att lyssna till Jesu
130 budskap och sträva efter att följa det. Och till det hör alldeles bestämt detta att
söka dialogen med människor av god vilja, oavsett deras etniska eller religiösa
hemvist.

Vi behöver inte oroa oss för att dialogen med den andre förvanskar det som är
135 vårt eget. Att verkligen möta den andre gör oss mera medveten och trygg med
våra egna rötter. Och det ger oss möjligheten att förändras så att vår kärlek kan
växa. Sådan dialog är därför ett av de områden som jag kommer att prioritera
framöver.

140 Vi behöver mod. Mod gör gott! Som vi kan läsa i Andra Timotheosbrevet:
”Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och
självbesinningens.” 2 Tim 1:7.

Med dessa ord vill jag önska oss en mandatperiod som är präglad av glädje och
145 allvar för evangeliets skull, av mod och kärlek för världens skull. Må nådens Gud
välsigna var och en av er och det vi tillsammans kan åstadkomma!

Källa

<div>svenskakyrkan.se</div>

150

Taggar

2010-tal, 2017, Kvinna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/antje-jackelen-arkebiskopens-tal-till-nyvalda-kyrkomotet>

155

160

165

170

175

180

185